

“In het verlorene vinden we sporen van God”

Verwelkoming

Openingslied: Jij die bent...

Inleiding

We zeiden hier in Het Veer al ooit: *“De grootste geheimen zitten verstopt in verhalen waarvan we dachten dat we ze allang kenden”*

Vandaag halen we het kort verhaal van “de verloren drachme” van onder het stof van onze herinnering.

Deze gelijkenis hoort eigenlijk samen met twee andere parabels:

- van het Verloren Schaap en de verloren Zoon die we niet zullen lezen omdat daar de zondaar en de schuld belicht worden

Onze parabel wil ons in contact brengen met wat we zijn kwijtgeraakt.

We worden er aan herinnerd dat het nooit te laat is om te zoeken naar wat verloren is gegaan. In plaats van te klagen over dat verlorene gaan we met de vrouw op zoek. We zullen met haar proberen terug te vinden wat we zijn kwijtgespeeld en kunnen dan feest vieren...

We lezen vandaag in Lucas 15, v 8 en 9

- over een vrouw die in het middelpunt staat en die een kostbaar bezit kwijt is;

Straks wordt dit oude verhaal even toegelicht. Misschien ontdekken we meer en wat nog niet zagen... toepasselijk op ons en op de wereld waarin we leven

Via WZZ en de komende Adventstijd komen we ook dichterbij het verlorene in de maatschappij van vandaag: en dit jaar is dit **kinderarmoede: 500.000 kinderen: 1 kind op 5 nemen een ongelijke start op school**

We ontdekken hoe kinderen *“als verlorenen in de buitenbanen van onze wereldpiste moeten lopen”* en er nooit een trofee krijgen. Als wij er niet voor zorgen dat er voor hen, toch een feestje kan ingericht worden!

Moge daartoe ons geloof vandaag wakker geschud worden. .. en onze portemonnee uitgeschud!...

Wij hebben op de tafel enkele symbolen geplaatst die er ons op attent maken wat kinderarmoede betekent.

Als eerste symbool staan hier een paar versleten kinderschoenen waarmee kinderen naar school komen. Het zegt iets van hun financiële thuissituatie.

1ste kaars aan steken

Met een lege boterhamdoos of met oude restjes erin worden leerkrachten vaak geconfronteerd. Dat is de werkelijkheid voor 1 op 5 kinderen in onze rijke consumptie maatschappij.

2de kaars aansteken

Een lege portemonnee van mensen die het einde van de maand niet halen toont de grote nood.

3de kaars aansteken

Een kapot brilletje wijst erop dat er moet gewacht worden voor een nieuwe bril en een bezoek aan de oogarts. Vaak leidt uitstel van medische verzorging naar nog grotere

4de kaars aansteken

Wij brengen licht door onze financiële bijdragen en onze inzet voor deze kinderen. Daarom staken wij de vier kaarsen van hoop en solidariteit aan.

Gebod:

Over ons komt uw woord,
ook nu in dit uur dat we hier samenzijn.
Moge het ons raken en doe het wortel schieten,
zodat wij het kunnen omzetten in daden.
Moge het aanhouden boven alle ruis en ik ge – echo.
We willen graag meewerken aan een warme wereld van verbondenheid
waar het goed leven is voor iedereen
in het bijzonder voor alle kinderen.

Lezing: Lucas 15, 8-9: De verloren drachme.

Duiding bij de parabel van Lukas 15: 8 en 9

Ik ben op 9 maart mijn lieve Jules verloren. De maanden nadien liep ik rond te dolen op zoek naar hem. Ik was een stuk van mezelf kwijtgespeeld... Mijn diepe kern was geraakt, niet meer heel, ik geraakte bij momenten in benauwdheid met mezelf.. Wie ben ik zonder hem?

Ik herkende me in klachten van vele andere mensen:

“Ik ben het contact met mijzelf kwijtgeraakt... ik heb mijn relatie met God verloren.. Het gaat niet goed met dat alleen zijn, .. ik voel mij in een groep of gemeenschap van mensen eenzaam en verloren, niet gedragen.. ik heb mijn zin in het leven kwijtgespeeld... mijn roeping is er niet meer...ik heb me vergaloppeerd in allerlei uiterlijke activiteiten, .. ouder worden en zoveel moeten loslaten...Hoe geraak ik weer op dreef,?... ”

We kijken verwonderd en soms meewarig naar het hedendaagse leven.. “waar evolueren we naartoe met onszelf, de mens, ons waardepatroon, wat wordt er van onze samenleving hier en verderaf ?? Waar is de zin voor het goddelijke, het spirituele naartoe? Herkennen we nog nieuwe signalen, licht en tekens?

Wat kan ik nog bijdragen met mijn mogelijkheden, mijn ervaring?

Laat ik me kennen , durf ik me laten kennen in mijn kwetsbaar zijn.?

Ben ik en al die mensen op zoek naar die verloren drachme?

Even een paar gedachten bij het lezen van bijbelverhalen rond Jezus..

- Jezus is een verhaalfiguur en bij elke evangelist verschijnt hij en zijn verhalen anders. Het zijn geen bestaande personen die worden beschreven maar personages die een rol toebedeeld krijgen. De vrouw die we straks in het midden zetten is zo iemand. Zij staat voor een groep mensen uit die samenleving.

- Jezus is niet God maar mensenzoon. Hij is mens, mensenkind die als **woord en daad** aanwezig is gekomen in deze joodse kwetsbare breekbare mensen, dikwijls slachtoffer van een systeem dat toen en tot op vandaag de wereld beheerst.

In die denkwijze ben ik op zoek gegaan naar uitleg die beantwoordde aan ons behoefte en verlangen om met deze bijbel-parabel te kunnen vieren hier en nu. Deze gelijkenis geeft ons immers de vrijheid om eigen ervaringen mee te nemen.

Ik vond gedeeltelijk mijn gading in het boek van Anselm Grün:

“De helende kracht van bijbel verhalen”. Ze gaan over zelfwording en heelwording. Ik miste bij Grün de sociale en politieke betekenis tegen de achtergronden van het oude testament, zoals we die vinden in de bijbelcursus bij Paul De Witte en in de liturgie van WZZ in de Advent.

Toch wil ik deze meer persoonsgerichte benadering van Grün die mij boeiend lijkt, meenemen in deze bezinning.

Een vrouw staat in het middelpunt... Lucas beschrijft hen vaak als weduwen of als alleenstaande vrouwen. Deze vrouw staat voor hen. Zij definieert zichzelf deze keer niet vanuit de optiek van een man, ongewoon voor die tijd. Zij rust in zichzelf en in haar vraag: wie ben ikzelf? Waar sta ik? Hoe besta ik?

Zij bezit tien drachmen. Tien is het getal van de heelheid. Wie tien drachmen bezit is gaaf, is heel, voelt zich goed in haar zijn. Nu is ze er een kwijt en is haar eenheid met zichzelf kwijt. Ze is iets van zichzelf kwijtgeraakt. Ze is niet meer geheel, mist een deel van haar innerlijke kracht, haar innerlijke kern. Is ze misschien haar houvast kwijt, haar God?

Ze steekt de lamp aan. Het licht van haar verstand heeft ze nodig om het duister van haar innerlijke onbewuste zijn te verlichten. Zo alleen zal ze haar verloren heelheid terugvinden. Zeker ook met het licht van haar geloof, het licht van anderen die haar hulp bieden, licht van stilte, van bezinning, van gebed...

De vrouw veegt haar hele huis schoon, ze ruimt op, keer het vuil weg, symbool van de nonchalance van het drukke leven? Ze schept klaarheid. Is ze nog baas in eigen huis? Er ligt een laag stof op haar oorspronkelijke ziel, haar eigen identiteit. Ze heeft zich laten inpalmen door vuil, onaardige en onwaardige activiteiten en invloeden zodat ze zelfs niet meer weet wie ze echt is.

De mens op zoek naar zijn ware ik, naar God, bron van bestaan, naar houvast.

De vrouw vindt de drachme, ze vindt haar echte ik terug zoals God haar bedoelde, haar droomde. Ze voelt zich heel worden, in balans met zichzelf, vertrouwd staande op zichzelf. Ze deelt haar blijdschap met vriendinnen en burens. Want wie zichzelf terugvindt krijgt een nieuwe vollere relatie met zijn medemensen., met zijn omgeving, met de wereld, met God.

Dat kan het terugvinden van de drachme betekenen voor mij:

Mijn aanvoelen dat anders wordt, fijner, dankbaarder, positiever, minder uit op succes.

Mijn empathie die verdiept, mijn medeleven dat zich meer toont en uit, mijn levensstijl die ik durf omgooien. Bewuster worden van mijn kracht en energie om mensen lief te hebben, te vergeven, te benaderen in hun vragen en pijn, mijn luisteren is waarachtiger, mijn verleden aanvaarden met een diep innerlijk vertrouwen dat het goed was... Het vindt stilaan zijn ware plaats tot grote vreugde van mijn omgeving, vrienden, familie met wie ik wil feesten...

Ik vind de drachme, mijn balans, mijn oorsprong terug: het goddelijke in mij.

Welke God vind ik terug..? “Het enige beeld van God is de mens” zegt Jan Van Kilsdonk, “de concrete mens, de enige plek van openbaring van God. En wanneer ik die mens aankijk, vooral de weerloze andere mens, het kind in nood, is dat de plek van God die zich

kenbaar maakt aan mij. God is echt nergens anders...Overal elders waar ik God ga zoeken is een alibi, een verdoving, een ontsnapping..."

Vind ik die god-delijkheid, **die drachme** in ons aardse gemeenschappelijk maatschappijhuis? **Het is vervuild** door overdadige consumptie en machtsdrang, opgeklopte angsten en nutteloze bezittingen.

Het moet **met een verstandige lamp doorgelicht** worden. Het moet **schoon geveegd van die dikke laag stof** om die **ware drachme, die heel maakt**, die de mens echt gelukkig maakt te vinden.

Ik las onlangs in een krant: *"Als iemand zegt dat hij van de aarde houdt, het huis van mensen, is dat blijk geven van de meest verregaande empathie die je kan bereiken."*

Vandaag vierden wij al advent met WZZ "Soep op de stoep" daaraan gekoppeld.

We doen dat als een oproep om op zoek te gaan naar de verloren drachme in onze rijke maatschappij en er een spoor van God. in te vinden: WELK SPOOR?

namelijk door in de blik van kinderen te kijken die in de buitenbaan van onze wereldpiste lopen, omwille van minder studiekansen, minder levensgeluk, minder zorg en geld, minder voeding én geluk om erbij te kunnen horen.

Hun startpositie is ongunstig en zij lijden er onder...

Vandaag zeggen wij "Als het van mijn geloof afhangt, als ik mijn drachme vind loopt morgen geen enkel kind nog in de buitenbaan!"

Lied: Wie anders zou de wereld (2x)

Muziek van John Rutter laten spelen....

Boodschap waarin ik geloof. (naar het lied van John Rutter: Go forth into the world)

Stap in vrede en met innerlijk diep vertrouwen de wereld in

houd vast wat goed is

wees je bewust van je energie om lief te hebben

weet je gedragen door anderen om je heen

vergeld jegens niemand kwaad met kwaad

verzamel je kracht om te vergeven

luister en geef kracht aan de kleinmoedigen,

steun de zwakken en help de gekwelden

respecteer alle mensen in verbondenheid

bemin en dien diegene

die jij God - essentie van het leven - noemt

verblijd je in de kracht van de geest

werkzaam in de ziel van medemensen

die vonkt en warmt doorheen de wereld

En moge de zegen van de barmhartige op je rusten en bij je blijven.

Lied: Voor mensen die naamloos...

Tafelgebed

Gij eeuwige, afgrond van liefde

De onzienlijke en verborgene, schepper van hemel, van aarde, van ons.

Dag liefde die ons dorstig maakt, die ons tot genezers maakt, wonderdoeners,

Zegen en dank om die liefde in ons

die het verstarde weer soepel maakt, die mij doet zoeken wat is kwijt geraakt

Dag licht dat doen zien wat we niet meer zagen

het oorspronkelijke beeld van god in ons en in mijn medemens

Zegen en dank om dat licht dat mij helpt vinden wat is kwijt geraakt.

Boven alles, zegen en dank om de liefde en het licht zoals het verscheen in Jezus van Nazareth

Wij danken en gedenken hem omdat hij God liet zijn in hem

hoe het onmogelijke mogelijk werd door hem,

hoe hij kinderen in het midden zette en liet lopen in de binnenbaan,

hoe hij lammen weer op de been hielp, en blinden deed zien,

hoe hij al lang dood en begraven is en toch leeft hier en nu

En zeker danken we omdat we rond deze tafel als vrienden

brood en wijn delen en bidden en hopen dat het kan:

als Jezus teken te zijn voor een nieuwe solidaire wereld,

raden, tasten en gaan naar de minsten.

Om dat visioen van zoeken naar liefde en licht

blijven we zegenen en danken.

Onze Vader bidden we hand in hand

Ieder neemt nu een drachme op en bedenkt een goed woord voor zijn/haar gebuur.

Vredeswens

Moge de vrede binnenstromen in ons leven

als een vonk van liefde die ons hart raakt.

Dat we de vrede zoeken, zoals de vrouw naar de drachme

en de vrede actief geweldloos uitdragen

Dat vrede hoorbaar mag worden

in goede woorden die we spreken.

Dat vrede ervaren mag worden

in de sfeer tussen mensen.

Moge die vrede wereldwijd verbonden een spoor van liefde trekken

En laat daartoe onze drachme bijdragen.

Daartoe hangen we elkaar de drachme om en zingen we....

Lied: *Waar mensen elkaar in 't leven dragen begint nieuwe hoop te dagen (2x)*

Delen van brood

Delen van de wijn met de voorbeden waarop we klinken en even stil zijn

- Om mededogen
Om mensen met een warm hart als een diamant die ons mogen en durven zeggen waar het op staat
- Om profetenmoed
Om mensen die hun nek uitsteken voor recht en gerechtigheid
- Om erkenning
Om de 1 op 5 kinderen te zoeken, te zien waar ze in die buitenbaan lopen en er iets mee te doen.
- Om leiders met een hart van diamant
Om moed en hun invloed aan te wenden om de ongelijkheid en armoede in onze samenleving ernstig en efficiënt aan te pakken.
- Even stilte voor mezelf om te bedenken welke drachme ik kwijtspeelde in mijn huis van leven en werken en die ik wil terugvinden om mij heel te voelen en te kunnen feesten....

Andere wensen en herinneren waar we op klinken...

Zegengebed *(naar Jan van Kilsdonk)*

Het enige beeld van God is de mens
niet de abstracte mens
maar de concrete mens
de enige plek van openbaarwording van God

Wanneer ik je aankijk of liever wanneer jij mij aankijkt
in een bescheiden ritseling van het menszijn
in een kinderblik zo lief en triest omdat het de meet niet haalt
als die blik mij vraagt om herkenning
om een kleine dienst
maar die de kern van mijn menszijn raakt
dan is die blik een onweerstaanbaar, onontkoombaar appèl op mij

Die blik van de weerloze andere mens
is de plek van openbaarwording van God
God is nergens anders, God is echt nergens anders.

Overal elders waar ik God zou zoeken,
is een alibi, een ontsnapping, een verdooving
een uiterst ingewikkelde begoocheling
God is nergens anders dan in de absoluteheid van die blik...

*Die appellerende God moge ons zegenen en mij mijn drachme laten vinden...
vandaag morgen en alle dagen daarna wel thuis!*

Zegenlied: Geloven begint in het opstaan ....(In canon zingen)

Voorgangers Lizette Stiers en Annie Thijs

Wij maakten dankbaar gebruik van

- Anselm Grün, In therapie bij Jezus, de helende kracht van Bijbelse verhalen
- Liturgiemap WZZ 2018

